

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελλίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΘΙΣΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήνιον

Δι' ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι.

—(—

Ἡ ἐλευθερία τὸ μὲν ὄνομα γλυκὺ, ἡ δὲ χρῆσις δύσκολος καὶ ἡ κατάχρησις πικρὰ, εἶπεν ὁ μέγας ἐκείνος τῆς Γαλλίας νοῦς, οὐτινος αἱ γνώμαι καὶ αἱ σκέψεις τοσούτου ἀπολαύουσι σεβασμῷ παρά τῷ πεπολιτισμένῳ καὶ φιλοσοφοῦντι κόσμῳ, ὥστε κατέστησαν ἀξιώματα, ὁ μέγας, λέγομεν πολιτικοφιλόσοφος Μοντέσκιος. Καὶ τῷ ὄντι μέγιστον εἶχε δίκαιον ὁ θαυρῶς οὗτος ἐρευνητῆς τῶν ιστορικῶν νόμων. Πᾶς ἄνθρωπος καὶ πᾶς λαὸς ἀείποτε ἐλάτρευε τὴν θελκτικὴν ἐλευθερίαν, ἀείποτε τὸ ὄνομα αὐτῆς διέχυσε γλυκύτητα καὶ κατεγοήτευσε τὰς καρδίας τῶν λαῶν, οἵτινες ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς μητέρα τῆς εὐδαιμονίας. Τὸ μαγικὸν τῆς ἐλευθερίας ὄνομα, τοσούτην ἐξήσκησεν ἐπιρροὴν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τοσούτον κράτος ἔλαβεν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, τοσαῦται δὲ ἐγένοντο δι' αὐτὴν ἀναστατώσεις καὶ τοσαῦτα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ κατ' αὐτῆς διαπράχθησαν, ὥστε ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι δύσκολος, διὰ τοῦτο καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ λαοὶ δὲν κατάρθωσαν νὰ καρπωθῶσι τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς καὶ ἀπολαύσων τῆς γλυκύτητος, ἢ ἐθεώρουν ἑνοπάρχουσαν ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτῆς. Ἀπειραντίας, νομίσαντες ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῆς πρέπει νὰ γίνηται ἄνευ σκέψεως καὶ μέτρου, ὅπως ἐντεῦθεν ἀπολαύσων ἐν ἀφρονίᾳ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς, περιέπεσαν εἰς κατάχρησιν, καὶ ἀντὶ τῆς ἡδύτητας, ἢ ἡλιπίζον νὰ εὐρωσιν ἐν τῇ ἀπεριόριστῳ χρῆσει αὐτῆς καὶ τῇ ἄνευ ὄρων ἀπολαύσει, εὐρον πικρίαν, καὶ οὕτω ἡ κατάχρησις αὐτῆ ἀπέβη αὐτοῖς πικρὰ καὶ ὀλεθρία. Τὰ διάφορα ταῦτα ἱστορικὰ φαινόμενα παρατηρήσας καὶ ὁ Μοντέσκιος, καὶ φιλοσοφῆσας περὶ τῶν αἰτίων αὐτῶν, ἐμόρφωσε τὴν ἰδέαν του καὶ ἐξήνεγκε τὴν ἀνωτέρω περὶ τῆς ἐλευθερίας γνώμην, ἥτις δὲν εἶναι ἡ ἱστορικὸς νόμος, δὲν εἶναι ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας.

Να, τὰς συνεπείας τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθερίας, ἀξυπέστησαν διάφοροι λαοὶ ἀναγράφει ἡ ἱστορία. Τὰς συνεπείας ταύτας δὲν διέφυγε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, καὶ ἐπομένως ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ σήμερον Ἑλλάδι δὲν παρατηρεῖ τις καὶ δὲν εὐρίσκει εἰμὴ ἐντελεστάτην τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω λόγων τοῦ Μοντέσκιου. Πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα παρ' ἡμῖν; Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐλάτρευε τὴν ἐλευθερίαν, ἀγωνισθεὶς δὲ ὑπερανθρώπως ὑπὲρ αὐτῆς, κατάρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, καὶ ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς τὸ θεμέλιον καὶ τὴν μητέρα τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας του. Εἰργάσθη καὶ ἡγωνίσθη, ὅπως ἐμπειροσθῇ καὶ μονιμοποιήσῃ αὐτὴν, ὅπως καθιερώσῃ καὶ ἀσφαλίσῃ αὐτὴν κατὰ παντὸς πολεμίου. Καὶ τοῦτο ὁμολογουμένως τὸ κατάρθωσεν. Ἐθαυμάσθη μάλιστα τὸ μέγεθος τῶν ἀγῶνων του καὶ ἡ ὑψίστη αὐτοῦ μεγαλοψυχία, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς ἀριστος οἰωνός ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ μέλλοντός του. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐνόμισεν, ὅτι μετὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ ὑπεράτου τούτου ἀγαθοῦ δὲν ἔχει ἢ νὰ

ἀπολαύσῃ πλέον ἐν ἀνέσει καὶ ἀφρονίᾳ τῶν γλυκῶν αὐτοῦ καρπῶν. Ἄλλ' ὁ Ἑλλήν. λαὸς ἐλανθήσθη εἰς τὰς σκέψεις του καὶ ἐφύσθη τῶν ἐλπίδων του καὶ τοῦτο διατί; διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ μάθῃ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, δὲν ἐφρόντισε νὰ γνωρίσῃ ὅπως δύσκολος εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἀπόλαυσις αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἡ ὀπωσθήποτε γινόμενη χρῆσις αὐτοῦ. Μὴ γνωρίζων δὲ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς, ἐνόμισεν, ὅτι αὐτὴ συνίσταται εἰς τὴν κατάχρησιν. Μὴ διδάχθεὶς ποτὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, ὅπερ δύναται ἀξιόλογα νὰ ὀνομασθῇ ἰδιότροπον, καὶ μὴ θελήσας νὰ ἐρευνησθῇ τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας, αἵτινα πρέπει ν' ἀποτελῶσι τὰ ὑψηλότερα μαθήματα τῶν λαῶν, περιέστη εἰς τοσαύτην ἄγνοιαν ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ χρῆσιν αὐτοῦ, καὶ συνέλαθε τοιαύτην ψευθεῖ ἰδέαν ὡς πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν αὐτοῦ, ὥστε χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ κατῆντησεν ἀμέσως σχεδὸν καὶ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν κατάχρησιν πρὸς μεγίστην βλάβην ἑαυτοῦ ὡς ἐκ τούτου δὲ, ἀντὶ τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐλευθερίας, ἀπῆλθε καὶ ἀπολαύει τῶν πικρῶν αὐτῆς, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ θέλῃ νὰ ἐννοήσῃ τὸν λόγον τοῦ φαινομένου τούτου, καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ μάθῃ πῶς θὰ κατορθώσῃ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐεργετικὴν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀξίαν τῆς ὑψηλῆς ἰδέας, ἢν ἔχει πάντοτε περὶ αὐτῆς. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἀπὸ καταχρήσεως εἰς κατάχρησιν τῆς ἑαυτοῦ ἐλευθερίας μεταβαίνων καὶ θεραπειᾶν τῆς καταστάσεώς του ταύτης διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐπιδιδῶν, χωρὶς νὰ ἐννοῇ, ὅτι αὐξάνει ἀδιακόπως δι' αὐτοῦ τὴν ἀθλιότητά του, κατῆντησε σήμερον ἀντὶ ἐλεύθερος νὰ ᾔηται δούλος, καὶ ἀντὶ ἐλευθερίας ν' ἀπολαύῃ ὄλων τῶν ἀθλιότητων πραγματικῆς δουλείας, ἐνδεδυμένος τὸ εὐδύμα τῆς ψευδοελευθερίας. Ἐπραγματοποιήθη δὲ κατὰ γράμμα ὅ,τι εἶπεν ὁ μέγιστος τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφος, ὁ Πλάτων. «Ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία, λέγει οὗτος, ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ἰδιώτη καὶ πόλει.» Ὁ Ἑλληνικὸς λαός σήμερον εἶναι δούλος, ὅχι εἰς τὰς λέξεις, ἀλλὰ εἰς τὰ πράγματα. Ἐξετάζων δὲ τις τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, πειθεταὶ ὅτι, ἀντὶ νὰ λατρεύῃ καὶ περιποιεῖται, ὡς νομίζει, τὴν ἐλευθερίαν, καταγίνεται καὶ δουλεύει πρὸς αὐξάνσιν τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ἀθλιότητος, ἥτις εἶναι ἡ αἰσχίστη τῶν δουλειῶν καὶ ἐν τούτοις νομίζει, ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου του, καὶ ὅτι ἀπολαύει τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας!

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός ἐλησμόνησεν, ἢ μᾶλλον οὐδέποτε ἐδιδάχθη, ὅτι ἡ ἐλευθερία συνεπάγεται σπουδαία καθήκοντα περὶ τὴν χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν αὐτῆς. Μάλιστα! Ἡ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ ἀρετὰς, τὴν ἐνάσκησιν δὲ τῶν ἀρετῶν τούτων ἐπιβάλλει αὐτὴ ὡς καθήκοντα παντὶ θέλοντι ν' ἀπολαύῃ τῶν εὐεργετημάτων αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλάς ἀπῆλθεσαν λίαν φιλελεύθερου πολιτεύματος, δὲν ἔλαβεν ὁμοίως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὅσο μᾶλλον φιλελεύθερον εἶναι πολιτεία τι, τοσούτω μείζονας ἀρετὰς ἀπαιτεῖ πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν καὶ ἐξασφάλισιν αὐτοῦ. Ἡ ἐλευθερία στηρίζεται ἐπὶ ἀρετῶν, ἄνευ δ' αὐτῶν δὲν ἔχει οὔτε βᾶσιν οὔτε θεμέλιον, κκκκκκ δὲ τότε ψευ-

δελουθερία, καὶ καθίσταται ἐπιβλαβὴς καὶ ὀλεθρία.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω εἰρημένον πολιτικοφιλόσοφον Μοντέσκιον ἡ συντηρητικὴ ἀρχὴ τῶν φιλελεύθερων πολιτευμάτων συνίσταται εἰς τὰς ἀρετὰς, τὰς ἠθικὰς δυνάμεις καὶ τὰ αἰσθήματα, δι' ὧν ταῦτα διαρκῶς ὑπάρχουσι, κανονικῶς λειτουργοῦσι καὶ διατηροῦνται ἀδιάφθορα, συμφώνως πρὸς τὴν φύσιν αὐτῶν ἢ συντηρητικὴ αὐτῆ ἀρχὴ εἶναι ἡ ζωικὴ τῶν πολιτευμάτων ἢ τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν δύναμις.

Ὅτω ἡ ἀρχὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὅπου ἀπὸ πλῆθος πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύεται συμφέρον, κατ' Ἀριστοτέλην, εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἥτοι ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ἢ ἔξις τοῦ δέοντος καὶ ἡ ἐντελής ἀφοσίωσις πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως συμφέρον. Ταῦτα ἀπαιτοῦνται καὶ ἐπ' ὄλων τῶν φιλελεύθερων, ἥτοι συνταγματικῶν πολιτευμάτων, αἵτινα βασίζονται ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ. «Καὶ ἀληθῶς, λέγει ὁ ἐν τῷ ἔθνικῳ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ σεβαστός ἡμῶν καθηγητῆς κύριος Ἰωάννης Σούτσος, ὅσο ἡ πολιτικὴ ἐνέργεια καὶ ἐλευθερία, ἢν τὸ πολιτεία ἀπονέμει τοῖς πολίταις, εἶναι σπουδαιότερα καὶ εὐρύτερα, ὅσο καὶ ἡ εὐθὴν ἐκάστοτε εἶναι μείζων, καὶ ἐπομένως ἡ ἀρετὴ, ἥτοι ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ἀναγκασιότερα. Ὁ πολίτης ὁ ἀποκτησας τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράξῃ ἐλευθερίως τὸ φρόνημά του εἴτε διὰ τοῦ τύπου, εἴτε ἐν δημοσίαις συναθροίσεσιν, ἔχει καθῆκον χρώμενος τῷ δικαίωμάτι τούτῳ νὰ μὴ ὑβρίζῃ, νὰ μὴ συκοφαντῇ, νὰ μὴ παραμορφῶν τὴν ἀλήθειαν, νὰ σέβηται τοὺς καθεστῶτας νόμους. Ὁ πολίτης ὁ ἀποκτησας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ὄλου ἔθνους ὀφείλει νὰ δίδῃ τὴν ψῆφόν του εἰς ἄνδρας βεβαίους, πρὸς μόνον τὸ κοινὸν συμφέρον πολιτευομένων. Ὁ πολίτης ὅστις καθὼς τοιοῦτος εἶναι δεκτός εἰς πάσας τὰς δημοσίας λειτουργίας, ὀφείλει νὰ ἐκπληροῦ ἐθελῶς τὴν ἀνατεθειτὴν αὐτῷ ἐντολήν. Ὅποτε ἡ ἀρετὴ, κατὰ τὴν προεκτεθειτὴν ἔννοιαν, εἶναι τὸ κύριον ἐλατήριον τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ τὸ ζωτικὸν στοιχεῖόν, δι' ὃ τὸ πολιτεία λειτουργεῖ, σώζεται καὶ ἀκμάζει. Καὶ ἀληθῶς, πῶς ἔργασεν νὰ παρακμάσῃ ἡ περιφανεστάτη τῶν Ἀθηναίων πολιτεία, ἐκ τῶν κλίπων τῆς ὁποίας ἀνεβλάστησεν ἡ ἐπιστήμη, ἡ εὐγλωττία, ἡ ποίησις, ἡ τέχνη τὰ γράμματα καὶ πᾶν ὅ,τι εὐγενές καὶ ἰδεώδες παρήχθη ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτε αἱ ἀρεταί, αἱ ἀναδείξασαι αὐτὴν τὸν ἀδάμαντα τῶν ἀρχαίων πολιτειῶν, ἡμικυρώθησαν ὅτε τὴν φιλοπατρίαν διεδέχθη ἡ ἰδιοτέλεια ὅτι τὰ κόμματα διεδέχθησαν αἱ φαρτῖαι, τὴν αὐταπάρησιν ἢ αἰσχροκέρδειαν, τὴν φρόνησιν καὶ τὰ ἔργα οἱ κύφιοι κομπασμοὶ, καὶ τὰ μετὰ συνέσεως βουλευματα ἢ δημοκοπία, ἐν λόγῳ ὅτε ἡ μὲν ἀκολασία διεδέχθη τὴν ἐλευθερίαν, ἡ δὲ ταυτότης τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν τὴν ἀληθῆ ἰσότητά.»

Ἐν ἐποχῇ λοιπὸν διαφθορᾶς ἢ μὲν ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὴν ἀκολασίαν, ἢ δὲ ἰσότης εἰς τὴν ταυτότητα τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν. Ἡ ταυτότης αὐτῆ, ἢ ἔξισωσις αὐτῆ ἀπέναντι τῆς κοινῆς

νίας των εναντίων και πονηρών είναι ότι ολέθριον. α Οί Έλληνες, λέγει ο Όμπος, οφείλουσι να τιμῶσι τὴν ἀρετὴν. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὴν κοινωσίαν ἐκείνην, ἐν ἣ ἔν ἴσῃ τίθενται μοῖρα ὁ εὐθὺς καὶ ὁ ἀχρεῖος.» Κατὰ δὲ τὸν μέγαν ἡμῶν φιλόσοφον ποιητὴν Εὐριπίδαν, ποῖον θά ἦτο τὸ ἐπαθλον τῆς ἀρετῆς, ἐάν ἡ κοινωσία ἐθεώρει ὡς ἴσους τοὺς τε ἀγαθοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ δὲν ἀπέδιδεν εἰς ἐκείνους μὲν ἰδιαίτην τιμὴν, εἰς τοὺς δὲ τὴν ἀμύζουσαν αὐτοῦ περιφρόνησιν;

Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωσίᾳ τοῦτο γίνεται συστηματικῶς. Οὐδεμίαν τιμὴν ἀπολαύει ἡ πραγματικὴ ἀρετὴ, οὐδεμίαν περιφρόνησιν πρὸς τοὺς πονηροὺς. Ἡ ἠθικὴ ἀξία οὐδεμίαν τυγχάνει προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς κοινωσίας, τὰ μάλιστα δὲ τιμᾶται ἡ ὕλη, ἀδιαφόρως ἐάν αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ πάσης πονηρίας.

αἰκαστὸν τῶν πολιτευμάτων, λέγει ὁ σεβαστὸς Ἰωάννης Σούτσος, διακρίνεται ζωογονεῖται καὶ ἀκμάζει διὰ τινῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρετῶν, ὧν τὴν ἐπίδρασιν δυνάμεθα νὰ ἐξομοιωσωμεν πρὸς τὴν τῶν στοιχείων τοῦ ἀέρος, τοῦ φωτός, καὶ τῆς θερμότητος, δι' ὧν συντηροῦνται καὶ ἀναπτύσσονται τὰ ὄργανα ὄντα, ἀναγκαίως δὲ ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφ' ἧς ἀναπτύσσεται καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους καλουμένης «μεμιγμένης πολιτείας», εἰς ἃς ὑπάγονται τὰ ἀντιπροσώπικα πολιτεύματα τῶν νεωτέρων χρόνων, ἦτοι τὰ συνταγματικά.

Ἐν ἠθικαῖς κοινωσίαις ἡ ἐλευθερία ἀποβαίνει πολῦτιμον ἀγαθόν, ἐν διεφθαρμέναις ὅμως καταστάσεσιν, ἢ μᾶλλον ὀλεθρία. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ σοφώτατος Κοραῖς ἔλεγεν «Ἡ ἐλευθερία, τέκνα μου, δὲν ἀγαπᾷ νὰ κατοικῇ ἐκεῖ ὅπου δὲν βασιλεύουσιν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χρηστοσύνη». Λαμπρὰ τῶν ἡμετέρων ἀξιοθαύμαστον ἰδέα, ἦν οὗτος εἶχε μὀρρώσει ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

Ὅταν ἡ ἀρχαία Ἑλλάς εἶχε διεφθαρῆ, οὐδὲ ὅμως ἠννοεῖτο ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία, οὔτε ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Τοῦτο ἐννοήσας καὶ ὁ Νέων καὶ συγκαλέσας ἐν Κορίνθῳ τοὺς Ἑλληνας ἐδωρήσατο αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν! Φαντάσθητε τὸν Νέωνα δωροῦντα τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἡμετέρας; εἰς τοὺς θεμελιωτὰς τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐλευθερίας. Ἐπράξε δὲ τοῦτο γνωρίζων καλῶς, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς διεφθαρῆς, ἐν ἣ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὕρισκετο τότε, οὐκ ἔστι μόνον τῷ ἦτο ἐντελῶς ἀχρεῖος, ἀλλὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐντελεστέρην ὑποδούλωσιν αὐτοῦ ἡ δωρομένη αὕτη ἐλευθερία. Καὶ πράγματι ἔκτοτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διετέλεσεν ἐντελῶς ὑποδούλος εἰς τὸ κράτος τῆς Ῥώμης.

Ἡ ἐλευθερία κρατεῖ βρομφαίαν καὶ δι' αὐτῆς ἀποκτάται, οὐχὶ δὲ ὡς δῶρον. Ἀπαιτεῖ δὲ θυσίας καὶ ἀρετὰς καὶ οὐχὶ ἐγωϊσμόν καὶ ἰδιοτέλειαν.

«Ἐν ὅσῳ ὁ πολιτικός, λέγει ὁ Σούτσος, στερεῖται τῆς συνειδήσεως τῶν καθόλου συμφερόντων τῆς κοινωσίας, περὶ τῶν ἑαυτοῦ δὲ, ὡς εἰκόσ, μερμυρῶν ὀλιγώρως ἔχει πρὸς τὴν τοῦ ὅλου ἐπιμέλειαν, ἀδύνατον νὰ προδῶσι κατ' εὐχὴν τὰ πράγματα τῆς πολιτείας.»

Βικτὸς τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν προσόντων, ἄτινα πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ πολῖται, ὅπως κἀμῶσι καλὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας, πρέπει οὗτοι νὰ φροντίζωσι πρὸ πάντων περὶ τῆς ἐκῦτων διανοητικῆς μορφώσεως. Ἡ διανοητικὴ μόρφωσις τῶν πολιτῶν εἶναι τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ φιλευθεροῦ πολιτεύματος, καθότι, ὡς ἔλεγεν ὁ μέγας πολιτικός τῆς Ἀμερικῆς, ὁ θεμελιωτὴς τῆς μεγάλης ἐκείνης δημοκρατίας, ἦν θαυμάζει ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, ὁ Βίσιγγτων, «ἐν ἐκάστη πολιτεία ἡ δημοσία ἐκπαίδευσίς εἶναι ἡ ἀσφαλέστερα κρηπίς τῆς ἔθνικῆς εὐχρησίας· ἀλλ' ἐν χῶρῳ, ἐν ἣ ἡ ἐνέργεια τῶν κυβερνήσεων δέον νὰ συναδῇ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς ἐν Ἀμερικῇ, ἡ δημοσία ἐκπαίδευσίς καθίσταται ἀναγκασιότατη.» Ἐπ' αὐτῆς ἐξείδεται τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα, ἐξ αὐτῆς παράγεται παρὰ τοῖς κυβερνώσιν ἡ πεποίθησις, ὅτι ἀδύνατον νὰ ἐπιτελέσωσι τὴν ἀποστολὴν

αὐτῶν, ἐάν δὲν ἀπολαμβάνωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους. Ἀπ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσίσεως ὁ λαὸς διδάσκεται τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, μανθάνει νὰ διακρίνῃ τὴν ἀδικίαν ἀπὸ τῆς ἐνόμου ἐξουσίας, τὰ εὐθέμια βάρη ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ πρὸς θεράπειαν τῶν δημοσίων ἀναγκῶν, τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τῆς ἀκολασίας, καὶ δύναται νὰ συνδυάσῃ τὴν πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλομένην εὐλάβειαν μὲ τὴν προσωπικὴν καὶ ἔννομον ἀντιπολίτευσιν.»

Ἐάν τὸ προῖν τῆς ἐλευθερίας ἦναι ἡ κοινωνικὴ εὐημερία καὶ ἡ πολιτικὴ πρόοδος, ὡς ἐννοήσῃ τις ὁστος ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀθλιότητος κατὰ πόσον ἡ ἐλευθερία εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ, ἢ μᾶλλον κατὰ πόσον γίνεται καλὴ χρῆσις αὐτῆς. Τὰ πάντα παρ' ἡμῖν παρέλυσαν, ἡ πολιτικὴ διαφθορὰ εἶναι εἰς τὸν κολοφῶνα, καὶ ἐάν δὲν σωφρονοῦμεν, οὐδεμίαν ὑπάρχει ἐλπίς βελτιώσεως. Διὰ τοῦτο ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη κατεπεύγουσα, νὰ ἐνασχοληθῶμεν ἐποικονομίας περὶ τῆς ἀληθοῦς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς καλλιέργειας, ἀνάγκη νὰ μεταβάλλωμεν ἰδέας. «Ἐπ' ὅσον λέγει ὁ ἐνάρετος γερὸν Σούτσος, διὰ τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας διεφθαρτίζεται ἡ διάνοις καὶ ἡ συνείδησις ἡμῶν, παγιῶται δὲ ἐν τῇ ψυχῇ ἐκάστου ἡ πεποίθησις, ὅτι πάντα πράξις συνεπαγομένη βλάβην ἢ ὀφρῆλειαν εἰς τὴν πατρίδα ἐπιδρᾷ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ὅτι ἡ ὕλικὴ ἡμῶν εὐημερία, ἢ δροστηρικὴ ἐπιδιώκομεν, δὲν κατορθοῦται διὰ τῆς πολυπραγμοσύνης καὶ τῆς ῥαδιουργίας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς οικονομίας, οὐδεμίαν ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὰ πράγματα τῆς πολιτείας θέλουσιν ἐπαισθητῶς βελτιωθῆ. Τοῦτοῦτος ὁ ἱστορικὸς νόμος τῶν ἀνθρωπίνων κοινωσιῶν.»

Συμπεραίνει δὲ ὅτι, καὶ ἰδιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἀρετὰ ἀποτελοῦσι τὸ ζωτικὸν στοιχεῖον τῶν ἐλευθέρων πολιτευμάτων.»

Διὰ νὰ προδευθῇ λοιπὸν καὶ εὐημερήσῃ ἐλευθερὸς τις λαὸς, πρέπει νὰ καλλιερῆ πρὸ πάντων τὰς ἰδιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἀρετὰς, καθότι αὗται χρησιμεύουσιν ὡς βᾶσις καὶ θεμελιότης εὐημερίας καὶ προόδου αὐτοῦ· ἡ δὲ ἐλευθερία δὲν εἶνε εἰμὴ ἡ χορηγοῦσα, οὕτως εἰπεῖν, τὰ μέσα πρὸς καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, καὶ οὐχὶ αὕτη αὕτη ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος.

Μέγιστον λοιπὸν εἶχε δίκαιον ὁ Μοντέσκιος εἰπὼν, ὡς ἐν ἀρχῇ ἀνεφέρωμεν, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ἐλευθερίας εἶνε δύσκολος. Μάλιστα, εἶνε λίαν δύσκολος, ἀφοῦ αὕτη ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξιν τοσοῦτων ἀρετῶν, ὧν ἄνευ ἡ χρῆσις γίνεται κατὰ χρεῖς, ἢ τις ἀγει εἰς τὴν ἀκολασίαν, ἢ οἱ καρποὶ εἶναι πικροτάτοι.

Αἱ δημοκρατίαι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ῥώμης ἐπ' ὅσον μὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πολιτευομένων ἔβαλλον καὶ ἡμῶν ἕνα ὅμως ἤρχισαν πῶ ἀρετὰ ἐκείναι νὰ ὑποχωρῶσι πρὸ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ νὰ γίνηται κατὰ χρεῖς τῆς ἐλευθερίας, ἤρχισαν καὶ ἡ διεφθορὰ, ἢ τις συνεπήγαγε τὴν παρακμὴν τῶν πολιτειῶν ἐκείνων, καὶ ἐπένεγκε τὴν ἀθλιότητα εἰς τοὺς λαοὺς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀποίας ἀκολούθως ἀπώλεσαν διὰ παντὸς καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, εἰς ἣν εἶχε στηριχθῆ ὅλας ἡ πρόοδος καὶ δόξα αὐτῶν.

Ἡ μὲν χρῆσις τῆς ἐλευθερίας συνίσταται εἰς τὸ εἶσθαι καὶ τὴν εὐπέθειαν πρὸς τοὺς νόμους, εἰς τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, εἰς τὸ εἶσθαι πρὸς τὰ δίκαια τῶν συγκοινωνῶν ἡμῶν, εἰς τὴν σωφροσύνην, τὴν οικονομίαν, τὴν φιλαλήθειαν, τὴν φιλοπονίαν, τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν μόρφωσιν, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἐνάσκησιν πάσης κοινωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, ἢ τις συνεπάγεται τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας χορηγουμένων δικαίων, ἄτινα προάγουσι καὶ ἀσφαλίζουν τὴν ἰδιωτικὴν καὶ κοινωνικὴν

πρόοδον καὶ εὐημερίαν. Ἡ δὲ κατὰ χρεῖς τῆς ἐλευθερίας συνίσταται εἰς τὴν ἀκολασίαν, ἢ τις ἀποβαίνει ὁ γενικός τῶν πάντων, καθότι οὐδὲν εἶσθαι καὶ οὐδεμίαν ἀσφάλεια διὰ τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκάστου, ἀλλ' ἕκαστος ποιεῖ ὅτι βούλεται, ὅπου δὲ ἕκαστος κἀμῶσι ὅτι θέλει, ἐκεῖ οὐδεὶς ὑπάρχει ἐλεύθερος. «Ὅπου πάντες λέγει ὁ Bossuet, δύνανται νὰ κἀμῶσιν ὅτι θέλουσιν, οὐδεὶς δύναται νὰ κἀμῶσιν ὅτι θέλει» ὅπου δὲν ὑπάρχει κύριος, πάντες εἶναι κύριοι, ὅπου πάντες εἶναι κύριοι πάντες εἶναι δούλοι.» Διὰ τοῦτο καὶ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς Νικ. Σαρρίπολος λέγει ὅτι «ἐλευθερία ἐστὶν ἡ μετὰ λόγου ὀρθοῦ χρῆσις τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἡμῶν δυνάμεων, πρὸς τὴν ἡμετέραν τελειοποίησιν καὶ εὐδαιμονίαν, καὶ ἔστι «Ἡ ἐλευθερία ἀναπτύσσεται ἀναλόγως τῇ ἀναπτύξει τοῦ λογικοῦ.» Κατὰ δὲ τὸν Σουκράτην «Τὴν διαφέρει ἀνθρώπος ἀκρατὴς ὀφρῖον τοῦ ἀμαθεστάτου, τὴν κακίαν ἄρα δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσιν, ὅ δὲ ἀκρατεῖς κακοῦργοι μὲν τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ δὲ κακοῦργότεροι.» Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ πράγματι ἐλεύθερος; Ἄβικεῖνος μόνος ἐλεύθερος, ὁ καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους κατὰ τὸ δίκαιον πολιτευόμενος, ἀπαντήσιν οἱ φιλοσοφῶντες συγγραφῆι. «Ἐν δὲ τῇ δικαιοσύνῃ συλλήθῃν πάσῃ ἀρετῇ περιέχεται» λέγει τὸ φιλοσοφικὸν λόγιον.

Ἐπιπομεν ὅτι ἡ κατὰ χρεῖς τῆς ἐλευθερίας συνίσταται εἰς τὴν ἀκολασίαν· πῶτα δὲ τὰ ἄχρηστα ταύτην, τὰ ὅλας ἀντίθετα τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἀρετῶν. Ἡ κατὰ χρεῖς τῆς ἐλευθερίας συνεπάγεται τὴν πρὸς τοὺς νόμους ἀπειθειαν, τὴν πρὸς τὰ δίκαια τῶν συγκοινωνῶν περιφρόνησιν, τὴν ἀνασχυντίαν, τὴν πολυτέλειαν, τὴν ἀσωτίαν, τὸ ψεῦδος, τὴν ὀκνηρίαν, τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν ἀμάθειαν, τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν περιφρόνησιν πάσης κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς· δημιουργεῖ τοιαύτην πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν, καθ' ἣν οὐδεὶς ἐστὶν ἀσφαλής, οὐδεὶς ἀπολαύει τῶν δικαίων του καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ οὐδεὶς εἶνε ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντες εἰνετύρανοι καὶ τυραννοῦμενοι, ἢ δὲ κοινωνικὴ δυσπραγία καὶ ἀθλιότης εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα τάξις ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ διαφθορὰ βασιλεύουσι, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κυριαρχεῖ, καὶ ἡ πολιτεία καθολοκληρίαν, παραλύει ἡ Πᾶσα πόλις καθ' ἑαυτῆς μερισθεῖσα οὐ σταθῆσεται, λέγει ὁ Βυαγγελιστὴς Ματθαῖος. Τὶ δὲ τὸ μερίζον τὰς πόλεις; τοῦ δικαίου ἢ ἀθέτου, κατὰ τὸν ἡμέτερον καθηγητὴν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει ἀλλοίμονον εἰς τοὺς τιμῶσι καὶ ἐναντίους! Οὗτοι καθίστανται τὸ ἀντικείμενον τῆς χλεύης καὶ τῆς περιφρόνησεως τῆς διεφθαρμένης κοινωσίας. Πάντες φροντίζουσι νὰ πλουτίσωσι διὰ τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας, πάντες λατρεύουσι τὴν ὕλην. Ἐάν δὲ τυχὸν εὖρωσι πρόσκομα τι, ἐκ μέρους τῶν τιμῶν καὶ ἠθικῶν ἀνθρώπων, προσπαθοῦσι νὰ αὐτηρῶσιν αὐτοῦ. Οὕτω ἡ γενικὴ ἀθλιότης καθίσταται ὁ νόμος τῆς κοινωσίας καὶ ἡ γενικὴ δουλεία ὁ νόμος τῆς πολιτείας. Καθότι, ἐπὶ ἠθικῆς παντὸς ἔθνους κατὰ χρεῖς μεγίστην ἔχει τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας· ἐξ ὑπακοῆς δὲ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία ἀνυψοῖ τὰ ἔθνη καὶ ἠθικώτερα ποιεῖται αὐτά.

Ἐξ ἀληθείας ταύτας ἐπικυροῖ αὐτὴ ἡ ἱστορία. Ἡ κατὰ χρεῖς τῆς ἐλευθερίας κατὰ τὴν μεγάλην Γαλλικὴν ἐπανάστασιν ἤγαγε τὸν Γαλλικὸν λαὸν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν ὀργῶν ἐκείνων, ἄτινα ἐστιγματίσθη ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις. Τότε, ἐν ὄνοματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας, διεπράχθησαν τὰ τερατώδη, ἐκεῖνα ἐγκλήματα, ἄτινα οὐδέποτε τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Τότε τῆς ἐλευθερίας καὶ μεγαλόφρονος κυρία Ἐλὴν ἀνεφώνησε τὸ περιόνημον ὁ κείνο, ἄβελουθερία! Ἐλευθερία! πόσα ἐν ὄνοματί σου διαπράττονται κακοῦργήματα! Καὶ ταῦτα πάντα ἐθεωροῦντο, ὡς ὀφρῆμβος δῆθεν τῆς ἐλευθερίας, ἐνῶ ἦσαν ἡ αἰσχίστη κατὰ χρεῖς αὐτῆς

ήταν η κυριαρχία της αναρχίας και ακολασίας, ηεις ημαυρώσε την λαμπρότητα της επαναστάσεως εκείνης, και εγκαθίδρυσεν την τυραννίαν εν μέσω του Γαλλικού λαού μετά τους μεγάλους αυτού αγώνας και τα ηρωικά κατορθώματα. Τότε ο Γαλλικός λαός διακρίων είδε και κατόντησεν την θέσιν του, είδε και κατενόησεν, ότι αυτός ούτος κατεσκεύασε τας άλυσεις, αλτινες τον συνέσφιξαν, είδε και κατενόησεν, ότι αυτός ούτος άνύψωσεν επί της βράχεις του την τυραννίαν εν όλη αυτή τη σκαιότητι, είδε και κατενόησεν ότι μόνος του ήθέλησε και έγινεν ύπόδουλος, άπολέσας ούτω πάντα τα αγαθά της επαναστάσεως εκείνης, καθότι αι πράξεις του δεν έστηρίζοντο επί του δικαίου και της φρονήσεως, άλλ' επί της αυθαιρέσις και των παθών του όχλου. Η επανάστασις κατήντησε να θεραπεύη τας άξιώσεις και επιθυμίας του άνοήτου όχλου, όπως εύχαριστήτη ήθελε τον κυρίαρχον λαόν! Ούτος δε ένόμιζεν, ότι ήτο εύδικαιον, διότι τφ έψαλλον έγκώμια και πανηγυρισμούς εκείνοι, οτινες ήσαν οι άσπονδότεροι έχθροι αυτού και της έλευθερίας του. Δέν έλάμβανεν ύπ' όψιν ότι, αφ έλευθερία είναι δύναμις ενεργός και δρώσα, ούχι δε άδρανής και κατακλυομένη υπό των έπωδών της ήδυπαθείας, και υπό των του συμφέροντος έμπνεύσεών άγομίνα, και ότι η έλευθερία άξιοι ήθη σέβασα και σεμνά, άνατάσεις της ψυχής, ύψη λάς, το μενεϊκόν εν τφ καλώ και αγαθφ, κών μυρία προς τούτο προσοχιζώσι τα κάλωντα: επί πάσι δε πίστιν άσφαλή και άγάπην άνυπόκριτον προς την όλην άνθρωπότητα.

Η κατάχρησις της έλευθερίας πρό πολλού εγκαθιδρύθη και παρ' ήμιν, συνεπήγαγε δε και πίντα όσα άνερέομεν. άνωτέρω περί της καταχρήσεως ταύτης, κυρίως δε την ιδιοτέλειαν. Πάντες προσπαθούμεν να καρπωθώμεν τα δημόσια, πάντες θεωρούμεν το κράτος ως μεταλλείον. Και κατ' αυτήν δε άκόμη την υπερίατην στιγμήν, καθ' ήν διά της ψήρου ήμιν πρόκειται να άπορρασιση ή τύχη του έθνους, την εικόνα των ιδιαιτέρων ήμών συμφερόντων έχομεν ύπ' όψιν ήμών. Κατά τας έκλογάς των αντιπροσώπων μας είς ούδένα άλλον άποβλέπομεν είμη είς εκείνους, οτινες μας ύπόσχονται την καρπωσιν των δημοσίων, είτε διά διορισμών είς δημοσίας θέσεις, είτε διά της άπαλλαγής από των νομίμων ύποχρεώσεων, είτε διά της μη τηρήσεως των νόμων, είτε διά της παροχής των δημοσίων νομημάτων, είτε διά της άτιμωρησίας των άδικημάτων, και έν γενεί δι' όλων εκείνων των άθεμιτων μέσων, άτινα άπαγορεύουσι η ήθική και το κοινόν συμφέρον. Έκ τούτου δημιουργείται η μεταξύ του λαού και των αντιπροσώπων αυτού σχέσις των ποικίλων συμφερόντων, άτινα άνερέομεν, και η άμεσος και άσθηρά εκείνη έξάρτησις των πολιτευομένων από των ιδιωτών, και της Κυβερνήσεως από εκείνους, οτινες, ύπόχρεοι όντες να τηρήσωσι τας ύποχρεώσεις των και πραγματοποιήσωσι αυτάς, είς ούδέν άλλο άποβλέπουσι η είς το να ύποστηρίξωσι μέν πάσαν κυβέρνησιν ίκανοποιούσαν τας άξιώσεις των, να πολεμώσι δε πάσαν άλλην μη πράττουσαν τούτο, άδιαφόρος περί της ποιότητος και των διαθέσεων αυτής, άδιαφόρος περί των άρχών και ιδεών της. Τούτο λέγεται παρ' ήμιν συνταγματική πολιτεία και έλληνική έλευθερία. Έντεύθεν παράγεται η διαρκής πολιτική άθλιότης, είς ήν η πατρις ήμών πρό πολλού εύρίσκειται καταδεδικασμένη. Έντεύθεν πολλαπλασιάζονται όλα εκείνα τα δεινά, άτινα περιήγαγον το έθνος είς οικτράν οικονομικήν και πολιτικήν κατάστασηιν: έντεύθεν τέλος η χρεωκοπία και ο άπειλών ήμας όλεθρος. Πας άγιθος και φιλόπατρις πολιτευτής άποκρούεται και καταψηφίζεται κατά τας έκλογάς, ούχι διότι δεν άναγνωρίζομεν αυτόν έξίαν και ίκανότητα, άλλα διότι δεν ύπηρετεί τας παραλόγους άξιώσεις μας, διότι δεν δεικνύεται εύδιάθετος να παραβλέψη τα κοινά συμφέροντα ύπερ των ιδιαιτέρων ήμών, διότι δεν προσφέρειται να κατατριβή είς τα κτηκεϊνά και προσωπικά, είς τα μικρά και ούτιδανά. Άδιαφορούμεν δε έν αν ο ποιούτος άγής θέλει προς

σπαθήσει να έλευθερώση τον τόπον από την μασιζούσαν αυτόν άθλιότητα, έν αν ύποστηρίξη την κυβερνητικήν άρετήν και τιμιότητα, έν αν ύπερασπιση τα έθνικά δίκαια, έν τέλος θά επιτελέση εύσυνειδήτως το ύψηλόν αυτού καθήκον. Ημεϊς θέλομεν να μας διορίση είς θέσεις, να μας χορηγήση τα δημόσια νομήματα, να μας προστατεύση έγκληματούτας, να μας συντρέξη άδικούντας, να έξουδετερώση ύπερ ήμών τους νόμους, να φροντίση περί των θεμιτων και άθεμιτων ύποθέσεών μας, να τρέξη είς τους είσαγγελούς να παρακαλέση τους άνακριτάς, να έκλιπαρήση τους δικαστάς, να μεταβίση τους μη άρεσκοντας ύπαλλήλους, να φροντίση επί τέλους και περί της τοποθετήσεως των φίλων μας! Τοιαύτας άξιώσεις έχομεν συνήθως από τους αντιπροσώπους ήμών, και είς ταύτα συνίσταται σήμεραν η πολιτική εν Ελλάδι, και τοιαύτα είναι τα έργα των πολιτευτών μας. Έκ τούτων δε έξαρτάται η διατήρησις η ή πτώσις των εκάστοτε κυβερνήσεων. Αυται επομένως, όπως διατηρηθώσι, είναι ήναγκασμένοι να ένδίδωσι είς όλας αυτάς τας άξιώσεις, να ίκανοποιήσωσι όλας αυτάς τας απαιτήσεις, και ούτω να έξαντληθώσι είς την περί της διατηρήσεως των φροντίδα, κατ'επιπέδωσιν τον δημόσιον πλούτον έφ' α μη διε, διαφθειρούσι τας συνειδήσεις, επιβαρύνουσι τον λαόν με δάνεια και φόρους και περιάγουσι το έθνος είς το άνοικονόμητον. Ούδεμία φροντίς περί του κοινού καλφ, ούδεμία μέριμνα περί του γενικού συμφέροντος, ούδεμία πρόνοια περί της βελτιώσεως των δημοσίων, ούδεμία σκέψις περί των έθνικών ύποθέσεων, ούδεμία εργασία περί του μέλλοντος του έθνους. Όλος ο άγών άφορξ την έν τη έξουσία διατήρησιν της εκάστοτε κυβερνήσεως, άδιάφορον δε έν τούτο κατορθούται διά της παραμελήσεως των ύψηλοτέρων συμφερόντων του έθνους. Τούτο εν Ελλάδι λέγεται πολιτεία!

(Έπεται συνέχεια.)

Τα φιλάνθρωπικά καταστήματα της ήμετέρας πόλεως είσιν άξια πάσης συμπαιθείας και διά τον φιλάνθρωπον σκοπόν εν έν μέσω ήμών πραγματοποιούσι και διά τας οικονομικάς δυσχερείας προς άς διηνεκώς καλαίουσι και διά τας πολιτικούς μερίμνας των διευθυνόντων αυτά είς άς όφείλονται τόσα εύάρεστα άποτελέσματα. Έν τη παρ' ήμιν αγαθοποιφ εργασία την πρωτίστην θεβτικώς κατέχει θέσιν το ήμέτερον Λημοτ. Νοσοκομείον, όπερ έσημέραι άποβαίνει τελειότερον και άγλαστότερον έπιδεικνύει τους καρπούς αυτού. Έχομεν ύπ' όψιν ήμών τας εκθέσεις των δύο ίατρών, του παθολογικού και χειρουργικού κτήματος του νοσοκομείου τούτου, ως και λεπτομερή λογαριασμών της χρηματικής αυτού διαχειρέσεως και δυνάμεθα να έπώμεν, εκ τούτων κρίνοντες, ότι οίτε φιλάνθρωποι ίατροί και τα άξιώσιμα του άδελφάτου μέλη έπιτελούν το έαυτών καθήκον έν πληρότητι και τούτο έν μέσω δυσανεργήτων οικονομικών δυσχερειών και μεγάλης άναπαρκείας μέσων και χώρου. Σήμερον γνωρίζομεν τοίς ήμετέροις συμπολίταις την έκθεσιν του ίατρού του παθολογικού τμήματος, έπιφυσασόμενοι να δημοσιεύσωμεν προσεχώς και την του ίατρού του έτέρου τμήματος του παθολογικού. ως και τον άπολογισμόν του καταστήματος ίνα έμπισθη η γενική πεισθήσις επί την αγαθοποιόν και λογοισμένην εργασία του φιλάνθρωπικού τούτου ιδρύματος, ητις μόνη δύναται να περιποιήση αυτόν άφρονότερα τα μέσα της τελειοποιήσεως και βελτιώσεως του.

Από του νυν όμως και επί τη εύκαιρία ταύτη όφείλομεν να ύπομνήσωμεν ότι, τα μέσα και ο χώρος του ήμετέρου Νοσοκομείου δεν έπικραί πλέον είς τας ανάγκας της πόλεως και ότι μετ' άλλους ψυχής και ίατροί και άδελφάτων και πάσα φιλάνθρωπος ψυχή βλέπουσι ότι μικρόν έτι και το Νοσοκομείον τούτο δεν θα δύναται να περιλάβη από την εύεργετικήν αυτού αιγίδα πάντας τους χρείαν έχοντας. Έν τούτοις ο διακλαρισμός του χώρου διά της άνεγέρσεως του δευ-

τέρου πατώματος δεν θα ήτο άκατόρθωτον έργον, ούδ' άνώτερον των φιλάνθρωπικών αισθημάτων πόλεως, ούδ' έργον περιτίτον τοιούτον τι δεν δυνάμεθα εύλόγως να έλπίζομεν εκ της δημοτικής πρωτοβουλίας, ως εκ των οικονομικών δυσχερειών είς άς και ο δήμος διατελεί' δεν θα ήτο όμως τολμηρόν έν έλπίζομεν την συντελείαν τοιούτου έργου έξ ιδιωτικής πρωτοβουλίας και άγαθότητος και τούτο εύχόμεθα να αναγράψωμεν προσεχώς.

Περίληψις της νοσηλείας των άρρώστων του παθολογικού τμήματος του δημοτικού νοσοκομείου Πατρών α' Λυγίος Ανδρέας» κατά το 1886.

Οί νοσηλευθέντες άρρώστοι κατά το έτος 1886 άνήλθον είς 796, ήτοι πλείονες των νοσηλευθέντων το 1884 κατά τετρακόσιους έξήκοντα οκτώ κατά δε το 1885 έπειδή ένοσηλεύθησαν πεντακόσιοι τεσσαράκοντα έννεα, ήτοι πλείονες του κατά το 1884 νοσηλευθέντων κατά διακόσιους είκοσι και ένα, η διαφορά δεν παρίσταται είς άρκούντως μέγαν αριθμόν, ως προς τους νοσηλευθέντας το 1886, συγκρινομένη όμως του έτους τούτου προς το 1884 και 1885 έν συνόλω άνευρίσκουμεν αριθμόν κολοσσιών, του τέστι πλείονας άρρώστων έν διαστήματι διετίας κατά εξακόσιους όγδοήκοντα έννεα (689) προσεχόμενοι εκ διαφόρων έθνικότητων και ίδια εκ της Ιταλικής φυλής, έξ ης ένοσηλεύθησαν περί τους διακόσιους είκοσιν (220)

Έκ του άνωτέρω αριθμού των νοσηλευθέντων καταφαίνεται, ότι η έσοδος των άρρώστων έν τφ Νοσοκομείφ όσημέραι καθίσταται γενικωτέρα, και εκ ταύτης, ότι, η έν αυτόφ περίθαλψις συντελείται μετά της προσήκουσας εύλαθείας και μερίμνης και έπαξίως προς την χρησιμότητα και τον σκοπόν του φιλάνθρωπικού τούτου ιδρύματος.

Έκ των νοσηλευθέντων, ως προς την έθνικότητα τον μεγαλειότερον αριθμόν προσφέρουσι οι Ιθαγενείς, έπονται οι Ιταλοί και μετά τούτους οι Αυστριακοί, Γερμανοί, Μαυροβούνιοι, Σέρβοι, Όθωμανοί, Αρμένιοι κλπ. γενόμενοι άπαντες δεκτικοί προς νοσηλείαν σφν τη όφειλομένη προς ξένους άρωγή' οι άποβιώσαντες άνέρχονται είς 66 ύπόλογίζομένης της θνησιμότητος προς 8 τοίς 100.

Παραθέτοντες κατωτέρω περίληπτικήν έκθεσιν των νοσηλευθέντων εκ διαφόρων νόσων, σκοπούμεν ίνα καταδείξωμεν τα θεραπευτικά άποτελέσματα της κανονικής και έπιμελούμένης λειτουργίας του άνωτέρω αγαθοεργού ιδρύματος.

Τα συχνότερα των νοσημάτων άπαντώντα είναι οι έλασιγενείς πυρετοί, μετά τούτους η φυματίωσις των πνευμόνων, η ύμενογόνος πνευμονία, ο δξύς και χρονίος βρογχικός κατάρρους, η βρογχοπνευμονία, η οργανική της καρδίας αλλοίωσις, η ίλαρά, ο δξύς και χρονίος των άρθρων ρευματισμός και το έρισπέλας της κεφαλής.

Νόσοι του άναπνευστικού συστήματος: εκ τούτων έπικρατον φυματίωσις του λάρυγγος είς ο δσποίος άπεβίωσαν. άπόστημα του λάρυγγος είς ο δσποίος άπεβίωσαν' δξύν βρογχικόν κατάρρουν δέκα έννεα, οτινες έξήλθον ίαθέντες. Χρόνιον βρογχικόν κατάρρουν δώδεκα έξελθόντες ύγιείς. Βρογχοπνευμονία έννεα, ών πέντε μέν ίαθήσαν και τέσσαρες άπεβίωσαν πνευμονίαν δεξιάν 17 ίαθέντες άπαντες, πνευμονίαν άριστεράν 11, ών 10 ίαθήσαν και είς άπεβίωσαν, πνευμονίαν διπλήν 19 ών 13 έξήλθον ίαθέντες και 6 άπεβίωσαν, έμφύσημα των πνευμόνων δύο, έξελθόντες έπισθητικώς βελτιωμένοι, φυματίωσιν των πνευμόνων 55, ών 48 βελτιωθέντες έξήλθον και 7 άπεβίωσαν, πλεύριτιδα δεξιάν πυώδη είς, όστις έξήλθεν ύγιής χειρουργική βοήθεια, πλεύριτιδα άριστεράν 5, οτινες έξήλθον ύγιείς. Νόσοι του κυκλοφορικού συστήματος: εκ τούτων άνεπαρκείαν της μητροειδούς έπασχας 15, ών 10 έξήλθον βελτιωθέντες και πέντε άπεβίωσαν' τούτων δε είς άπεβίωσαν μετά 8 ώρας από της είσοδου του είς το Νοσοκομείον και είς την έπομένην. Άνεπαρκείαν της τριγλώχινης δύο, οτινες άπεβίωσαν' άνεπαρκείαν του άορτικού στόμίου τρεϊς, οτινες έξήλθον έπισθητικώς βελτιωμένοι,

Νόσοι του πεπτικού συστήματος:— εκ τούτων έπασχον άμυγδαλίτιδα πέντε, οτινες εξήλθον ύγιει· δυοθηπαρυγγίον άπόστημα δύο, οτινες ίάθησαν· δυοπεψίαν τρεις, ών δύο ίάθησαν και εις εξήλθε βελτιωθείς· χρόνιον παστρικόν κατάρρον τέσσαρες, εξ ών εις μόν ίάθη τελείως, τρεις δέ εξήλθον έπαισθητως βελτιωμένοι· καρκίνον του στομάχου εις οστις εξήλθε βελτιωθείς· εξών έντε- ρικόν κατάρρον τρεις εξελθόντες ύγιεις· χρόνιον έντερικόν κατάρρον έξ, ών εις άπεβίωσαν αυθημερόν και πέντε εξήλθον βελτιωθέντες έπαισθητως· δυσεν- τερίαν εις, οστις ίάθη· δυσεντεροειδή κατάρρον τρεις, οτινες εξήλθον ύγιεις. Φυματίωσιν των έντέρων τέσσαρες, ών εις μόν άπεβίωσαν αυθημε- ρόν, εις μετά έξ ώρας από της εισόδου του και δύο μετά μικρόν χρονικόν διάστημα· κίρρωσιν του ή- πατος εις οστις εξήλθε βελτιωθείς· Ψαμμίασιν εις οστις εξήλθε βελτιωθείς· χρόνιαν βριχθειάν νόσον πέντε, ών τέσσαρες μόν εξήλθον βελτιωθέντες και εις άπεβίωσαν· έγκεφαλικήν άποπληξίαν τέσσαρες ών τρεις βελτιωθέντες εξήλθον και εις άπεβίωσαν· έγκεφαλονωτιαίαν μνιγγίτιδα οκτώ, ών τρεις ίά- θασαν τελείως αναλαβόντες την προτέραν των ύ- γειαν και πέντε άπεβίωσαν· φυματίωδη μνιγγί- τιδα εις οστις άπεβίωσε· τραυματικήν μνιγγίτιδα εις οστις ησθήθη άνάισθητος και άπεβίωσε την έπομένην της εισόδου του· όγκον του έγκεφάλου συφιλιδικόν εις, οστις εξήλθε βελτιωθείς· μυελί- τιδα εις ο οποίος άπεβίωσε· μυελίτιδα συφιλι- δικήν εις οστις εξήλθε βελτιωθείς έπαισθητως· φρενιδάθειαν τέσσαρες, ών τρεις μόν έβελτιώθη- σαν και εις ίάθη· διαλείποντα πυρετόν 230 ία- θέντες άπαντες· χρόνιος διαλείποντας πυρετός 73, τούτων οι 60 άνέλσθη την προτέραν των ύ- γειαν και 13 έβελτιώθησαν έπαισθητως· έλώδη καχεξίαν 44 ών 40 μόν έβελτιώθησαν έπαι- σθητως και τέσσαρες άπεβίωσαν· ύρέσιμον πυρετόν 86 οτινες εξήλθον ύγιεις· κακοήθη πυρετόν 5, ών 3 μόν ίάθησαν και 2 άπεβίωσαν δύο ώρας από της εισόδου των· τυφοειδή πυρετόν 14, ών 6 μόν ίάθησαν και 8 άπεβίωσαν· ίκτερώδη αιμα- τουρικόν πυρετόν 1 οστις ίάθη· Ισχιάδα δεξιάν 3, ών 2 μόν ίάθησαν και 1 εξήλθε βελτιωθείς, Ισχιάδα άριστεράν 5 ών 4 ίάθησαν και 1 έβελ- τιώθη, Ισχιάδα διπλήν 1, οστις εξήλθε ύγιης. Ό- ζόν των άρθρων ρευματισμόν 15 ίαθέντες άπαντες, χρόνιον των άρθρων ρευματισμόν 6 οτινες έβελ- τιώθησαν έπαισθητως, οστράκιον 1 οστις εξήλθεν ύγιης, Ιλαρίαν 21 ών 4 άπεβίωσαν συνεπέλα βρογ- χοπνευμονίας οι δέ λοιποι ίάθησαν, ευλογίαν 1, οστις μετηνέχθη εις ίδιον θεραπειήριον τη μερί- μνη της αστυνομικής αρχής προς νοσηλείαν, έθα ίάθη, χρόνιαν περιμητρίτιδα δύο, αιτινες έβελτιώ- θησαν έπαισθητως, αιμορραγίαν της μήτρας τέσ- σαρες, αιτινες ίάθησαν, κυστίτιδα χρονίαν 2, οι- τινες έβελτιώθησαν έπαισθητως, τρισμήν 1 οστις ίάθη, οστρακίαν ρευματικήν 3 οτινες εξήλθον ίαθέντες, λιπαμίαν 4, οτινες έβελτιώθησαν έπαι- σθητως, έλεφαντίασιν των άράων 2, οτινες εξ- ήλθον βελτιωθέντες, καθολικήν συφιλιδα 1, ο έ- ποιος ίάθη, επιληψίαν τρεις, οτινες έβελτιώθησαν έπαισθητως, σπονδιλο άρθροκάκην 2, οτινες εξ- ήλθον άτελώς ίαθέντες, έρπητα ζωστήρα 1, ο έ- ποιος ίάθη, παρατίτιδα 5, οτινες ίάθησαν, έρυσί- πελας της κεφαλής 8 ών 7 μόν ίάθησαν και 1 ά- πεβίωσαν, έρυσίπελας καθολικόν δύο, ών 1 ίάθη και 1 άπεβίωσαν, ωτίτιδα άριστεράν 3, οτινες ίά- θησαν, ωτίτιδα δεξιάν δύο οτινες ίάθησαν, επι- πεφυκίτιδα χρονίαν 2, οτινες εξήλθον βελτιωθέντες έπαισθητως, νευραλγίαν ταχυλοινικήν τρεις οι- τινες ίάθησαν, δηλητηρίασιν δι' άνθρακικόν οξέος 2, οτινες εξήλθον ίαθέντες, τέτανον βραχιακόν 1 οστις άπεβίωσε δύο ώρας από της εισόδου του εις τό νοσοκομείον, Άνεύρισμα της κοιλιακής άορτης 1, ο οποίος εξήλθεν άτελώς ίαθείς.

Έν τη άνωτέρω έκθέσει παρατηρούμεν ότι τον μεγαλύτερον αριθμόν προσφέρουσιν οι έλειογενείς πυρετοί, και τούτο άρ' ενός μόν καθόσον ή φύσις του ημετέρου έδάφους είναι γνωστή διά τό έλω- δεσ αυτής, άρ' έτέρου δέ διότι, ως άνωτέρω είπο- μεν έν τη δευτέρω παραγράφω της πρώτης σελί- δος μετά τους ίθαγενείς τον δεύτερον αριθμόν των

νοσηλευομένων κατέχουσιν οι της Ιταλικής φυ- λης, ών οι πλείστοι εισέρχονται προς νοσηλείαν πάσχοντες βαθυτάτην αλλοίωσιν της ποιότητος του αίματος εκ της επιδράσεως του έλειου μιά- σματος· μετά τους έλειογενείς όμως πυρετούς δυ- στυχώς βλέπομεν κατέχουσιν την δευτέραν βαθ- μίδα της νοσολογικής κλίμακος την φυματίωσιν των πνευμόνων, ήτις τά θύματά της δίδει εις ού σμικρόν αριθ. άνερχόμενα περί τά 55, ήτοι άναλογούν τα επί του συνόλου των νοσηλευθέντων προς 8 οιο· Αλλά μολονότι ο αριθμός των φυματιώντων είναι ού σμικρός, ο θάνατος παρατηρείται δυσαναλόγως μικρός ύπολογιζομένης της θνησιμότητος προς 3 1)2 οιο, άν και οι πλείστοι προσέρχονται εις τά προκεχωρημένα της νόσου στάδια· άποδεικνύεται θθεν εκ τούτου ότι οι ύγιεινοι όροι, ή διαίτα των άρρώστων και ή έν γένει περιθαλψις συντελεί τά μέγιστα προς βελτίωσιν αυτών και συνεπέως ότι τό νοσοκομείον άνταποκρίνεται κατά τό έφικτόν άρκούτως προς τον σκοπόν του, άν και οι οικο- νομικαι δυσχέρειαι του δήμου δέν επιτρέπουν την πλήρη και άνελιπή νοσηλείαν αυτών.

Έν Πάτραις τη 80 Μαρτίου 1887.
Ο Ιατρός του παθολογικού τμήματος
Κ. Σ. Παπασταθόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετά πλείστου όσου ένδιαφέροντος παρακολου- θεί και τό ένταύθα κοινόν την έκτίλυσιν του έν Κούτρα όδυνηρού έθνικου δράματος ως έν τοίς στενογραφημένοις πρακτικοίς του στρατοδικείου έκτίλυσεται και μετ' άλλους ψυχής γνωρίζουσι πάντες τάς άλλεινάς αυτού περιπετείας. Όφεί- λομεν να όμολογήσωμεν ότι ή εκ της γνώσεως των περιπετειών τούτων έντύπωσις είναι όδυνηρά διά την έθνικήν συνείδησιν και εις θλιβεράς έμ- βάλλουςι πάντας σκέψεις αι άποκαλυπτόμεναι ά- δυναμίαι και άτέλειαι των στρατιωτικών ήμών δυναμέων, έφ' ών έστηρίζαμεν πρό έτους μεγαλε- πύβουλα σχέδια και την πραγματοποιήσιν προαιω- νίων πόθων. Είθε τό εκ της δίκης ταύτης δι- δαγμα μή άποβή εις μάτην διά τό έθνος και τό μέλλον αυτού· είθε εξ αυτής ν' άρυσθώμεν την πεποίθησιν ότι τά μεγάλα έργα δέν επιτελούνται δι' επιπολαίας παρασκευής, ότι μέχρι τουδε κατ- ετρίψαμεν και έθνικάς δυνάμεις και έθνικούς πό- ρους έφ' α μη έδει και ότι εις τό μέλλον πρό παν- τός έχομεν ανάγκην νου και συνέσεως.

— Πλήν της έν Αθήναις και πρό του στρα- τοδικείου διεξαγομένης δίκης, την προσοχήν του ένταύθα κοινού επισπάται μέχρι τινός και ή κατά την προσεχή Κυριακήν διεξαχθησομένη έκλογή προς άντικατάστασιν του άποβιώσαντος αντιπρο- σώπου ήμών μακαρίτου Περικλέους Καλαμογδά- ρου. Έκ των τριών γνωστών ύποψηφίων των δι- εκδικούντων την τιμήν να μάς αντιπροσωπεύσωσιν έν τώ κοινοβουλίω των κ. κ. Ιωάν. Μεσσινέζην, Άλ. Ζαίμη και Στεφ. Στεφανοπούλου, βεβαίως ο πρώτος ο κ. Μεσσινέζης χαίρει την έκτίμησιν και την έμπιστοσύνην της συλλογιζομένης μερίδος της ημετέρας έπαρχίας και ίδια της πόλεως μας, ήτις έν τώ προσώπω αυτού βλέπει άρχαίον έντιμον πο- λιτευτήν, άδολον πατριώτην και πεπαρησιασμέ- νον άνδρα, ον βεβαίως θέλουσι περιβάλλει διά της έμπιστοσύνης των πάντες εκείνοι οι συμπολίται ή- μών οιτινες συναισθάνονται ποίαν έχομεν ανάγκην τούτων πολιτευτών και ποίαν πάσχει ο τόπος στεριότητα εις τούτου είδους προσωπικότητας.

— Η σεβαστή ήμών συμπολίτις Τασούλα Χαράλάμπη προσήνεγκεν έκτός του Βρεφοκομείου και εις τό ένταύθα Πτωχοκομείον και Νοσοκο- μείον ανά δραχμάς 100.

— Επίσης ο αξιότιμος ήμών συμπολίτης κ. Νικόλαος Πάνος άφιέρωσεν εις τον ένταύθα Μη- τροπολιτικόν ναόν του εϋαγγελισμοϋ ώραιόν και πολυτελές Εϋαγγέλιον άργυρόν εις μνήμην της πολυκαύστου συζύγου του Άγγελικής τό γένος Μεσσινέζην. Τό έκκλησιαστικόν συμβούλιον εκφράζει τώ δωρητή δι' ήμών τά ευχαριστήριά του.
— Ο ημετέρος κ. Δήμαρχος μεταβάς εις Κέρκυραν ως αντιπρόσωπος του δήμου ήμών και

τέθετο πολυτελέστατον στέφανον, δικρεθέντα μεταξϋ των άλλων στεφάνων, εις τό ύπόβαθρον του άρτι έν Κερκύρα άκακαλυφθέντος άνδριάν- τος του άοιδήμου Καποδιστρίου. Διά της πράξε- ως του ταύτης ο κ. Δήμαρχος άντεπεκρίθη εις τά αισθήματα του τόπου.

— Όσοι των ημετέρων συμπολιτών μετέβησαν εις Κέρκυραν επί τη έορτή της άποκαλύψεως του άνδριάντος Καποδιστρίου, έπανελθόντες ένταύθα άνομολογούσι την έγκάρδιον και ευγενή δεξίωσιν ής έτυχον παρά των έντεταλμένων την διεξαγωγήν της έορτης και ευγνώμονες διατελούσιν επί ταύτη.

— Και ή ένταύθα « Σχολή του λαού » κα- τέθετο στέφανον επί τοίς άποκαλυπτηρίοις του άνδριάντος Καποδιστρίου διά του κ. Πι Οικονό- μου διευθυντοϋ εκπαιδευτηρίου έν Κερκύρα, ο- στις την κατάθεσιν ταύτην συνάδευσε διά κα- ταλλήλου προσλαλιάζ.

— Ο κάλλιστος συμπολίτης ήμών κ. Ήρα- κλής Κολλήρος έμνηστεύσατο την χρυσήν και ευηγμένην δεσποινίδα Άγγελικήν Ίωαν. Άλε- ξανδροπούλου. Οι φίλοι έγκαρδίως συγχαίρουσιν.

— Ο Ίεροκήρυξ κ. Ήλιος Βλαχόπουλος έμι- λήση την προσεχή Κυριακήν εις τον ναόν του Παντοκράτορος.

Ζητείται προς ένοικίαςιν έξοχικός οικος εις τά περίξ της πόλεως, όπως ούν εύρύχωρος και μετά περιοχής τινός, δι' όλόκληρον την προ- σεχή θερινήν έποχήν. Ο έχων τοιαύτην προς ένοικίαςιν άποταθήτω εις τό γραφείον του α Φορολογουμένου.

Ένοικιάζεται ή παρά τάς οικίας κ. Κοϊτά και άπέναντι της του κ. Χανκόκ οικία του κ. Παναγ. Δριβελλοπούλου έν ή κατοικεί ο κ. Σπ. Σκλαβούνος. Πληροφορία παρά τώ ιδιοκτήτη.

Είς νέος άπορος φέρων καλάς συστάσεις και μαθητής Α' τάξιος Γυμνασίου, αίτεί έμπορι- κόν κατάστημα, ή έμπορικόν γραφείον.
Πληροφορία παρ' ήμίν

Φοιτητής της φιλολογίας ζητεί παραδόσεις Πληροφορία δίδονται παρ' ήμίν.

Γνωστοποιείται τώ κοινώ ότι την προσεχή Κυριακήν 19 τρ. και ώραν 10 π. μ. θέλει πω- ληθι διά πλειστηριασμού εις τάς άποθήκας του κ. Φαντζέσκου Κούρση τό βλαβέν φορτίον θείου του έλληνικού πλοίου « Παναγία Έρυθριανή».
Πάτραις 15 Άπριλίου 1887.
(εκ του πρακτορείου των Γεν. άσφαλειών Τεργέσης).

Δεύτερον πρόγραμμα άναπλειστηριασμού
Ο έν Πάτραις κλάδος της Ίονικής Τραπεζικής αντιπροσωπευόμενος ύπό του διευθυντοϋ αυτής κ. Έρρίκου Γκρήν, κατ. Πατρών δηλοποιεί ότι: Ο Γεώργιος Τσερεκλιάνος κάτοικος Σύρου, ά- ναδειχθείς τελευταίος ύπερθεματιστής, εις ον κα- τεκυρώθη άντι δραχ. νέων 87,100, ή επισπέψ- σει της τραπέζης πλειστηριασθείσα οικία, ως κά- τωθι περιγράφεται, του όφειλέτου μας Πέτρου Άνοίνου κατοίκου επίσης γενομένου του πλει- στηριασμού κατ' αυτού, και κατά των διαχει- ριστών της έγκαταληφθείσης διά του δικαστικώ συμβιβασμαϋ του περιουσίας του, Δημ. Βότση, Χαράλ. Ήλιοπούλου και Ίω. Μάμάνη, κατοίκ. ώσαύτως και καταβαλών άπέναντι του τιμήμα- τος κατά την κατακύρωσιν δραχ. δέκα χιλιάδ ύ- ποσχεθείς να καταβάλη και τό ύπόλοιπον τίμημα ως έξάγεται εκ της ύπ' αριθ. 3777 και από 8 Φεβρουαρίου ε. ε. έκθέσεως πλειστηριασμού, του συμβολαιογράφου Πατρών Κ. Χρηστοπούλου, δέν συνεμορφώθη οϋτε με την ύποσχεσίν του ταύτην οϋτε μετά προγράμματα του πλειστηριασμού, περί καταβολής του έκπλειστηριασματος έντός 8 ημερών από του πλειστηριασμού, παραβάς οϋτω τους όρους αυτού, καίτοι εκ περισσοϋ κληθείς πρός εκπλήρωσιν αυτών, και έξεδόθη κατ' αυτού τό από 9 Μαρτίου ε. ε. πρώτον πρόγραμμα άναπ- πλειστηριασμού (άκολουθεί)